

uobiscum est ad uos ueni. Vestra autem causa me nec 3
ullius alterius loqui quae loquor apud uos uel ea fides sit
quod neque dum uestris uiribus restitistis neque dum auxilia
ab Romanis sperastis pacis unquam apud uos mentionem
feci. Postquam nec ab Romanis uobis ulla est spes nec 4
uestra uos iam aut arma aut moenia satis defendunt, pacem
adfero ad uos magis necessariam quam aequam. Cuius ita 5
aliqua spes est, si eam, quemadmodum ut uictor fert Han-
nibal, sic uos ut uicti audiatis; si non id quod amittitur in
damno, cum omnia uictoris sint, sed quidquid relinquitur
pro munere habituri estis. Urbem uobis, quam ex magna 6
parte dirutam, captam fere totam habet, adimit: agros
relinquit, locum adsignaturus in quo nouum oppidum aedi-
ficetis. Aurum et argentum omne, publicum priuatumque,
ad se iubet deferri: corpora uestra coniugum ac liberorum 7
uestrorum seruat inuiolata, si inermes cum binis uestimentis
uelitis ab Sagunto exire. Haec uictor hostis imperat; haec, 8
quamquam sunt grauia atque acerba, fortuna uestra uobis
suadet. Equidem haud despero, cum omnium potestas
ei facta sit, aliquid ex his rebus remissurum; sed uel haec 9
patienda censeo potius quam trucidari corpora uestra, rapi
trahique ante ora uestra coniuges ac liberos belli iure sinatis.

Ad haec audienda cum circumfusa paulatim multitudine 14
permixtum senatui esset populi concilium, repente primores
secessione facta priusquam responsum daretur argentum au-
rumque omne ex publico priuatoque in forum conlatum in
ignem ad id raptim factum conicientes eodem plerique semet